

Erilaisia mutta yhdessä

Bethany Bartholomew
(Perustuu tositahtumaan)

”Palvelivatpa he miten, missä tai mitä tahansa”
(Uskonkappale 11).

Ellie ja hänen perheensä olivat lähdössä käymään Ellien serkkujen luona, jotka asuivat kaukana. Ellie oli aivan innoissaan! Hän ei ollut nähnyt serkkujaan pitkään aikaan.

Ennen matkaa Ellien vanhemmat sanoivat, että he halusivat puhua Ellien kanssa.

”Kun kokoonnumme yhteen sukulaisten kanssa, me pidämme aina ruokarukouksen. Ja toisinaan puhumme kirkosta, eikö vain?” isä kysyi.

”Juuri niin!” Ellie sanoi.

”No, tilanne on vähän toinen tällä matkalla”, äiti sanoi. ”Tätisi ja hänen miehensä eivät käy enää kirkossa. Eivätkä he pidä siitä, kun ihmiset puhuvat heille kirkosta.”

Ellie rypisti otsaansa. ”Miksi eivät?”

”Me emme tiedä kaikkia syitä”, isä sanoi. ”Mutta he rakastavat meitä hyvin paljon. En usko, että he haluavat väitellä kanssamme tai loukata tunteitamme. He ovat siis pyytäneet, ettemme puhu kirkon asioista heidän kanssaan.”

Ellie nyökkäsi.

”Voimme silti lukea pyhiä kirjoituksia ja rukoilla, kun olemme siellä. Mutta teemme sen keskenämme”, äiti sanoi.

KUVITUS ZHEN LIU

”Entä kun on ruoka-aika?” Ellien sisko kysyi.

”Katsotaan sitten”, äiti sanoi. ”Jos he eivät pidä ruokarukousta, niin me jokainen voimme pitää rukouksen sydämessämme.”

”Selvä”, Ellie sanoi. ”Minä voin tehdä niin!”

Seuraavana päivänä Ellien perhe sulloutui autoon. He ajoivat myöhään iltaan saakka. Kun he viimein pääsivät serkkujen luo, Ellien täti ja ja tämän mies auttoivat heitä kantamaan laukut pois autosta. Sitten kaikki kävivät nukkumaan.

Seuraavana aamuna Ellie piti rukouksen ennen kuin hän meni keittiöön aamiaiselle. Häntä vähän hermostutti

nähdä näitä sukulaisia. Mutta sitten hänen tätinsä istuutui hänen viereensä lämmin hymy kasvoillaan.

”Osa meistä lähtee serkkusi salonkiin myöhemmin tänään. Haluatko tulla mukaan?” hän kysyi Ellieltä.

”Hiussalonkiinko?” Ellie kysyi.

”Niin! Sinulle ja siskollesi voidaan tehdä kampaus, jos haluatte.”

Ellie nyökkäsi hymyillen. Se kuulosti hauskalta!

Aamiaisen jälkeen he matkustivat bussilla salonkiin. Elliestä oli hauskaa katsella serkkunsa työntekoa. Serkkun kammatus ja letittäessä tämän sormet lensivät edestakaisin. Kun kaikkien kampaus oli tehty, he järjestivät kampaustyön salongin peilin edessä ja kikattivat uusille tyyleilleen.

Seuraavana päivänä satoi rankasti. Siksi kaikki pysyivät sisällä ja pelasivat lautapelejä. Ellie ja yksi hänen serkuistaan olivat joukkueessa kahta vanhempaa poikaa vastaan. He kiusoittelivat toisiaan edetessään pelinappuloillaan kilpaa ympäri lautaa.

”Me voitimme!” Ellie huusi, kun hän siirsi pelinappulansa laudan pätyyn. Kaikki löivät kättä toistensa kanssa – jopa vanhemmat serkut, jotka olivat olevinaan happamia häviöstä.

Vain muutaman päivän kuluttua oli aika lähteä kotiin. Kun Ellie kiipesi auton takapenkille, hän kuuli perheensä jättävän hyvästejä.

”Meille tulee teitä ikävä!”

”Tulkaa pian uudestaan!”

”Te olette meille hyvin rakkaita!”

Ellie hymyili ja vilkutti, kun heidän autonsa kaartoi tienensä. Hänellä oli ollut oikein hauskaa. Vaikka he uskoivatkin eri asioihin, he voivat silti olla onnellinen suku. ●

Kirjoittaja asuu Georgiassa Yhdysvalloissa.